

Aurel Conțu

HIMERIADA

poeme sublimiste

SEMĂNĂTORUL
Editura online - ianuarie 2010

Cuvânt înainte

Ca și plăcerea, iubirea, dragostea, și suferința, durerea, boala fac parte din viața noastră cea de toate zilele căreia îi dedicăm tot timpul. În fapt, doar această alternanță dintre starea de bine și starea de rău crează iluzia a ceea ce noi numim eufemistic viață, trăire, ființare, fără să știm aproape nimic despre ele. Contrastul cel mai puternic apare atunci când boala se instalează neașteptat și așează totul sub semnul întrebării. Arareori trecem pe lângă un spital sau sanatoriu fără să nu ne înfiorăm ori să nu reflectăm asupra condiției noastre umane. Acum o sută de ani tuberculoza, sifilisul sau nebunia făceau ravagii printre celebritățile timpului, poeți, scriitori, filozofi, oameni de știință, influențându-le profund operele și existențele, iar în zilele noastre leucemia, cancerul sau sida fac același lucru. Volumul de față încearcă o radiografie sublimistă asupra acestui univers întunecat al vieții, adesea singurul în existența unui om, pe un fond de ironie amară și sarcasm dureros:

cine mi-a dat ochii înaintea
gândului
să fiu eu însumi martorul
propriei mele
deziluzii

Autorul

definiție

știi
domnule
îmi zice doamna
Himeră
punându-și proteza dentară
pe noptieră
poezia e ca o petală
de floare
pe care s-a așezat
un fluture
nespălat pe picioare

nicio nepotrivire

între grădinile Semiramidei
din mintea mea
și grădinile Babilonului
nu există nicio deosebire
așa cum mi s-a părut astăzi
zece octombrie
după Cristos
în drum spre sanatoriul
de pe dealurile Bisericanilor
unde stafia lui Mann
încă mai rătăcește

rugăciune

ia-mi
Doamne
ochii aceștia
deschiși către lume
și lasă-mi slobozi ochii minții
în care ai picurat nemurirea
atunci când eram doar șarpe

ia-mi
Doamne
bolovanul acesta
din cale
și lasă-mă singur
ca o pasăre
pe țărmurile Atlantidei

sărbătorile morții

făcându-și din oasele mâinilor
căușe plângerii
muribunzii umblau ca niște zombi
iar cântecul fermecat al morții
urca din Capela Sixtină
laolaltă cu îngerii

clipă de dragoste

îi căutam sânii prin întuneric
dar în locul lor
am găsit două găuri
cât să-mi încapă
mâinile
înăuntru
unde bătea
o inimă

armonii

am văzut acolo un om
cu măruntaiele scoase
afară
râzînd în hohote
încându-se de rîs
sufocându-se
și l-am întrebat de ce râde
iar el mi-a zis uite
cum suflă crivățul
morții
prin deșerutul Saharei

răspuns

să știi
prietene
că și la Helsinki
bufnițele prevestesc
moartea
când vine noaptea

autoportret

În cartea mea de identitate
În locul numelui și prenumelui
cineva a tras o linie
albă
ca și când eu
n-aș fi fost de față
la propria-mi naștere
să semnez cu viața

stupoare

Ierusalime
nefericit și trist
Pământ al Făgăduinței

n-am mai văzut niciodată
atâta risipă de limbi
și de dumnezei
laolaltă

drumurile mătăsii

și astăzi caut disperat
iarba fiarelor
cu care să desfac
lacătele suferinței
și să mă întorc
fericit
încă o dată
în mine

dacă nu credeți

întrebați
dacă n-ați urcat dealul
Bisericanilor
și n-ați văzut mînăstirea
blestemată
unde muribunzii
goi
acoperindu-și goliciunile
cu palmele
veneau să-și ia rămas bun
de la nimeni

imposibila evadare

umblând toată noaptea
pe la porțile
Cerului
s-a întors în zori
cu sufletul ostenit
în trupu-i

enigmă

    cineva mușcase dintr-un măr
    roșu spre galbăn
    ca o față de copil care plânge
    apoi îl azvârlise într-un legăn
    lăsând pe el trei dâre
    de sânge

puful de păpădie

    reântors printre noi
    singuraticul filozof
    Huang Di
    din Guizhou
    îmi citește
    dintr-un papirus
    de o mie de ani
    un haiku

epitaf pe o cochilie

    aici
    pe dealul Bisericanilor
    am făcut schimb de suflete
    cu un greiere
    iar de atunci cânt
    nefericit
    sub propriu-mi
    creiere

nostalgii

cândva la morga
sanatoriului
veneau ciorile negre
cu ochii maro
îmbrăcate în fracuri
pentru o cină
romantică
și un tango

îndeletniciri de weekend

un singur autobuz
mai urcă drumul acesta
cu sens unic
și pavele
la capătul căruia
câțiva îngeri
pescuiesc suflete
printre stele

din turnul himerei

dacă n-aș fi purtat
cu mine pretutindeni
boala
n-aș fi aflat
niciodată
că poți trăi fericit
și în afara
cărnii

regula de trei simple

medicul îmi dădea
douăzecișidouă de comprimate
pe care trebuia să le împart
în trei
pentru fiecare moment
al zilei în curs
dar rămânea mereu
câte o pastilă
nedivizibilă
și câte un
urs

cruciații morții

cavaleri ai tristei figuri
călărind slăbănoagele
Rosinante
printre morile de vânt
ale lumii
gonind
în visatul Tabaso
și-au găsit toate
Dulcineele
preacurvind

emoții hibernale

se așternuse ca o mantie
strălucitoare
peste sanatoriu
zăpada
și era atât de frumos
încât îți venea să plângi
cu sufletul
și să nu mai deschizi
niciodată
ochii

terapie de grup

ne strângem în zori
inimile
laolaltă
apoi inspirăm aerul tare
al dimineții
până la
lacrimi

corzi de suflet

ascultam călugării
din vale cântînd
și mă podideau
lacrimile
copilăriei
ca niște
pietre

metemsihoză

am crezut întotdeauna
că strămoșii mei dorm
în aceste morminte
numai că azi dimineață
am găsit rătăcită
o hartă-nsemnată
cu toate viețile mele
de dinainte

necumpătare

necunoscutul părinte
ne-a lăsat la plecare
o Biblie
din care cădeau slovele
ori de câte ori răsfoiam
câte o pagină
și ne trezeam fiecare
stăpân pe câte
o literă
până când
Doamne
ni s-au încurcat
limbile

prânz himeric

în jurul Mesei Tăcerii
pe bănci noduroase
din scânduri
himeri cu buze cusute
mestecau gânduri

jubilația minții

cine mi-a dat ochii înaintea
gândului
să fiu eu însumi martorul
propriei mele
deziluzii

din punctul meu de vedere

n-am să înțeleg niciodată
de ce sunt spălați și îmbrăcați
în straie de gală
morții
când doar sufletul dezlegat
este chemat să dea socotelă
sorții

poftiți, vă rog

excelență, îi zise Koch -
v-am rezervat singura cameră
cu vedere către apus
din care puteți admira
cum descalecă Soarele
seara
cu fața în sus

proverb biblic

între două călcâie
și un măr plin
de sevă
există întotdeauna
un șarpe
și-o Evă

neglijență

rudetele îi luară trupul
fără suflet
care ieșise la o țigară
și de atunci și-a făcut
cuib
pe prichiciul ferestrei
o cioară

dedesubturi

balerina își storcea
lacrimile
într-un pahar de sticlă
care însă nu se umplea
defel
pentru că noaptea
veneau sufletele morților
pe ascuns
la furat
perle
din el

călător prin țara himerilor

aici cocoșii dimineața
nu cântă
și nu există obiceiul să ceri
când ceva te încântă
dorințele înfloresc în ochiul
deschis
trebuie doar să întinzi mâna
și să-ți iei singur bucata
de vis

dintr-un jurnal

noaptea m-a prins într-o gară
pe un peron
așteptând
să iau către tine
un gând

gesturi

omul cu pipă și pălărie
decupa ochii iubitei sale
fără nume
dintr-o fotografie
apoi își lăsa lacrimile
prin cele două găuri
în jos
peste-o scrisoare nescrisă
fără adresă
și fără timbru
pe dos

băteau clopotele

și bocitoarele își zmulgeau părul
pe lângă sicriu
lăcrimau și femeile bolnave
cu pruncii la țâțe
îmbrăcate în griu
și cruce-și făceau bătrânii
după ferestre murdare de zoaie
în timp ce cortegiul se târa
ca un șarpe
prin ploaie

lampa lui Diogene

suferința
domnilor
ne spuse Cioran
din privire
este singura cale
cunoscută
spre fericire

la rotunda

scuzați-mă
îmi zise Sartre
dintr-un capăt de himeră,
nu sunt un mort
de bună companie
omul este o pasiune
inutilă și extravagantă
ca o pălărie
iar povestea vieții
oricui
așa cum spuneam
înainte să plec
este povestea unu eșec

se întâmplase că...

venise-n vizită la sora ei
purtând un pardesiu cu dungi
ce imitau pielea de zebra
și după ce se-mbrățișară
și-și spuseră tot felul
de nimicuri
făcuse dintr-o dată febră

nu mult după aceea
un doctor slab cu barbă
o duse-n „sala de tortură”
și când ieși de-acolo
avea-ntre sâni
deasupra pieptului
ca toți ceilalți
o crăpătură

lecția de logică

printre salcâmi înfloriții feeric
Aristotel rămase o clipă
în întuneric
în mintea mea
își zise
floarea aceasta există
ÎN SINE
dar ea nu înflorește
niciodată
în mine

cina cea de taină

în sala de mese
printre lingurile care
zdrăngănesc în castroane
doamna Bovary scuipe sânge
cu boabe de linte
și bucăți de ciolane

în căutarea timpului pierdut

îmi bătuse la ușă
într-o seară târzie
de august
chinuit de astm
și de spaime
chiar Proust

ghici cine bate la ușă

tuberculoza a fost darul
neprețuit a lui
Dumnezeu
îmi spuse Camus
așezându-se o clipă
pe creierul meu

conversații celeste

ai văzut vreun tigru
să-și spele dinții
îl întrebase Mao Zedong
iar Che Ghevara dădu
plictisit din umeri
nici sfinți n-am văzut
să se spele
la fund

stăpînul cuvintelor

dați-mi un cal
striga în disperare regele Lear
ai avut deja unul
îi răspunse dintr-o
himeră
Sakespeare

de la fereastra timpului

îți dai în petic
zise Dostoevschi
epileptic
fata de colo nu-i
Ioana D'Arc
călare pe-un băț
iar tânărul de-alături
Alexandru cel Mare
cu Ducipalul
de hăț

statui îngenunchiate

plutind fără de grijă
alături de-un himer
bătrânul Lenin râde-n hohote
din cer
nu m-a ucis Inessa, Kaplan,
Ghersele sau Parisul
pe mine m-a ucis
un singur lucru
sifilisul

din înălțimea minții

ce ți-ai dori bătrâne înțelept
îl întrebase Machedonul
cu priviri șirete
iar Diogene îi răspunse drept
nu vreau decât să te ferești
din calea Soarelui
băiete

al doisprezecelea ceas

dintr-un Tahiti fermecat
într-un azil
îngenuncheat Gauguin
se întreba umil
să scriu în cartea vieții mele
cel din urmă epilog
sau doar să-mi tai urechea
la mânia
ca Van Gogh

nebănite căi

la ce e bun un Dumnezeu
un paradis
se lamenta prin ceruri
Maupassant
când e destul un sifilis
să facă diferența dintre viață
și neant

regret etern

Georges Sand îmi promisese
să-mi stea alături
când va fi să mor
oftă Chopin ferind un nor
dar m-a uitat cum uiți o gâză
pe care ai călcat-o
sub picior

oda bucuriei

văd sunete reverberând în Soare
ne spuse Beethoven dintr-o
himeră goală
curgând în valuri înspumate
de culoare
precum o auroră boreală

judecată sumară

ridicându-și capul
din perina-i roză
Franz Kafka s-a trezit
chinuit
de-o depresie ternă
și de-o tuberculoză
ia-ți hoitul
îi ziseră ele
și vino cu noi în deșert
să-ți retezăm capul
cu barda
și să-l punem la fiert

mărturisire

mi-i capul ca un
fagure de miere
umplut cu milioane
de himere

portretul lui Dorian Gray

eu
ca și ei
sîntem trei gay
ne spuse Oscar Wilde
aproape ceremonios
acesta-i lordul Douglas
iar acesta Ross

ceasuri de răgaz

mi se mai spune lordul desfrânat
și șontorog
mărturisi Byron himerei
dimineții
femeia-n viața mea
a fost un drog
și-un elixir
adesea-n lipsa ei
băieții

arcușul fermecat

erau destui cei care
mă priveau cu pică
și-n bășcălie-mi anunțau
decesul
dar eu cântam de-i împietream
de frică
ne spuse Paganini
răsucindu-și fesul

livada cu vișini

un om
răspunse Cehov
se naște cine știe unde
iar altul moare aiurea undeva
și-astfel se schimbă
o întreagă lume
atât în tine
cât și-n afara ta

Notre-Dame de Paris

himererele azi nu mai sunt
așa cum le-au descris
în mii de cărți poeții
șopti Hugo din Panteonul sfânt
au coborât și ele pe pământ
în mlaștina urât mirositoare
a realității

Moș Goriot

viața-i comedia unui vis frumos
și gol
mărturisi Balzac cu ochii în pustie
în care toți jucăm câte un rol
și repetăm aceeași tristă
și umană comedie

simfonia fantastică

zăgazarile rupte scăpaseră
puhoaietele de patimi
peste un câmp cu iarbă verde
și rogoz
în care floarea albă
izbucni în lacrimi
șopti cu ochii umezi
Berlioz

viitorul unei iluzii

părinte
zise Freud scoțându-și creierul
cu mâna din formol
făcând abstracție de cele sfinte
acesta este adevărul
gol

divina comedie

fior al grației divine
o
tu
preafericită Beatrice
îi zise Dante Aligheri-n vis
descuie lacătul ce l-ai uitat
în mine
și-aruncă-mi cheia porții
după care te-ai închis

așa grăit-a Zarathustra

nu mai ucideții caii
i-o cruzime
gemu din ceruri Nitzche
cu înfrigurare
eu sunt Hristosul
dați în mine
mai puneți-mi o cruce în spinare
dar lăsați caii Domnului
să zboare

descurajare

aici
printre himere
nimic nu poți să schimbi
căci toții Esopii lumii
stau spânzurați de limbi

mitologie

himera de-altădată
era privită ca un zeu
ca o făptură sacră
dar nu era nici leu
nici șarpe
și nici capră

sfârșitul unui dictator

dau un regat pentru un cal
striga Richard înebunit
dintre dușmani
dar morții din himera
de pe deal
zvârliră către el cu bolovani

venia legendi

I-am întrebat unde himera-și
găsește liniștea
sfârșitul
iar Kant zîmbi
și-mi arată
dincolo de privire
infinitul

năluca sex-appeal-ului

n-aș suporta să trec neobservat
ca o mumie
mărturisi ciudatul Dali
cu clopoțelu-n mâini
am dreptul suveran la nebunie
și pentru asta fac atâta gălăgie
măcar s-atrag atenția la câini

les demoiselle d'Avignon

veți spune
zise Picasso senin
că ochiul meu întină
albul pânzii fermecate
și că aceste grații
n-au nimic divin

aveți dreptate

mai multă lumină

Johann Wolfgang von Goethe
îl prezentă cu fast bătrânul
majordom
iar regele privind-și asistența
sclifosită
zise
iată, un OM

una furtiva lagrima

glorie
nebunie
sifilis
murmură Donizetti
de pe un colț de abis
nullo regretti
adio
atât mi-a fost scris

poveste de iarnă

acolo unde se ard cărți
și oameni se vor arde
fără îndoială
ne spuse Heine
înmuindu-și pana în cerneală

Regina Mab

purtați ușor Regina Mab
să nu se frângă trupu-i slab
șopti din stele Shelley trist
precum un Crist
și-aprindeți focul peste
trupul meu
să nu se frângă sufletu-mi ateu

vorbește ca să te cunosc

de crezi că vestea ce-mi aduci prinos
e adevăr adevărat
și nu mă poate întrista fără folos
fă ceea ce te-ndeamnă gândul bun
să faci
îl preveni Socrate c-un oftat
iar dacă nu
mai bine taci

blestemul lui Apollo

să profetești frumoasa mea
Casandră
dar toți să creadă
că-ți lipsește-o țandără

alea iacta est

istoria și-a-nchis spre mine poarta
recunoscuse Cezar cu tolba plină
de trofee
priviți
aici o am pe Cleopatra
și-aici bărbații cărora
le-am fost femeie

baladă neterminată

din ștreang în ștreang m-am strecurat
prin viața asta blestemată
sună
luând înfățișări de diavol sau de om
mărturisise trist Francois Villon
și-acum degeaba moartea
după mine scurmă
am fost un pom
și-am devenit o umbră

codul lui da Vinci

de ce surâde Mona Lisa
de undeva de sus
nici Gian și nici Francesco
nu mi-au spus
dar e ușor de presupus
cât timp chiar eu pe buze
zâmbetul i-am pus

părerea mea

plăpîndă poezia-i o fată
fără de noroc
zise Malraux 'nălțându-și
o sprânceană
va fi ea în mileniul trei
subliminală
sau dimpotrivă
nu va fi deloc

homo homini lupus

eu stau în fața unui salt
în întuneric
înfricoșător
se plânse Hobbes
cu un surâs patetic
degeaba știu de toate
dacă nu știu să zbor

muntele vrăjit

aceste sanatorii triste
ferecate în obloane
ne spuse Mann dând la o parte
norii
sunt precum altădată arenele
romane
iar cei dinuntru
precum gladiatorii

factotum

priviți cum vin în valuri-valuri
corbii
șopti Bukowski sprijinind
pereții
nefericită lume în care văd
doar orbii
și-n care mor ca niște Prometei
poetii

imnuri către noapte

distanța dintre viață și neviață –
moarte
sau cum i-o mai fi spus altcineva
se află-n NOAPTE
zise încet Novalis din hимерa sa

les fleurs du mal

nu-i vina nimănui că muza mea
e lesbiană
și că vampirii zi și noapte
sânge cer
că mor dintr-un sărut de
curtezană
așa cum moare-o buruiiană
ne zise simplu Baudelaire

Ierusalimul eliberat

porniră florile-ntr-o cruciadă
de culori
călăuzite-n drum lor
precum Iisus
de-o stea
dar cum se-ntâmpă
din păcate
uneori
cînd n-ai măcar o aripă
să zbori
s-au ofilit la primul fulg de nea
șopti Torquato Tasso cu
privirea grea

din colb de cronici

Himeria
o țară-nvăluită-n nebuloasă
și mister
tărâm mai fascinant
și mai frumos decât Elada
numit în cîntece și epopei
Himeriada
după povestea dragostei
nemuritoare
nemaivăzute-n cer
dintre Himeră și iubitul ei
Himer

lumea tăcerii

cuvintele rostite
scrise
sau răstignite-n gând
n-au nicio noimă-n capul
himerului de rând

vânătoare de păduchi

rătăcitoare frunză prin Eden
în balta vieții am nimerit
pe muche
și-am fost zdrobit sub talpa
lui Verlaine
necruțător
ca un păduche
recunoscui Rimbaud
urcând în tren

cogito ergo sum

când îmi închid privirea
Pământul mi se pare întunecat
și trist
zise Decartes stingând țigara
într-o scrumieră
doar când mă-ntorc cu ochiu-n
minte
în himeră
am sentimentul că exist

testament

nu las nimic din ceea ce-i vulgar
și pămîntesc
scrisesse Lorca pe un capăt
de hârtie
las însă moștenire cerul
cu Soarele aprins
și pasărea din casa minții
vie

reproș

cît am fost vii
doar ne-au stigmatizat
grăi Verlaine întunecat
iar după ce ne-am dus
cu toții-n lumea
nimănui
ne-au ridicat statui

tratat de Levoisier

cînd floarea-nvie în cais
o frunză-ntotdeauna cade efemeră
când moare-n suflet câte-un vis
în urma lui se naște o himeră

discurs homeric

nu văd cuvintele
că-s orb
în schimb le sorb

mea culpa

hимера mea frumoasă
în care mă ridic
îmi pune Universul
la degetul cel mic

Sfârșit